

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. april 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-792-1270
Dok.: RAJ41395
+ bilag

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 840 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. marts 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Adelsteen (DF).

Lars Barfoed

/

Anette Arnsted

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 840 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes i forlængelse af sin besvarelse af spørgsmål nr. S 1444 give en mere fyldestgørende besvarelse, som inddrager en opgørelse over det gældende straffniveau ved overtrædelse af straffelovens § 119, herunder særligt vedrørende trusler på livet.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

“1. Efter straffelovens § 119, stk. 1, straffes bl.a. den, som med vold eller trussel om vold overfalder nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling, med bøde eller fængsel indtil 8 år.

Ved lov nr. 218 af 31. marts 2004 om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Ændring af strafferammer og bestemmelser om straffastsættelse mv.), der trådte i kraft den 2. april 2004, blev strafferammen i straffelovens § 119 hævet fra 6 år til 8 år.

Af forarbejderne til loven fremgår det, at det med ændringen forudsættes, at straffen for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, gennemgående forhøjes med omkring en tredjedel i forhold til den straf, der hidtil er blevet udmålt af domstolene i sådanne sager.

2. Rigsadvokaturen afgav den 7. maj 2009 en redegørelse til Justitsministeriet vedrørende retspraksis i sager omfattet af straffelovens § 119, stk. 1, § 121 og § 247, stk. 2, og andre sager om trusler og vold, som er begrundet i forurettedes udøvelse af sit erhverv.

Redegørelsen, der blev afgivet til brug for behandlingen i Folketinget af forslag til folketingsbeslutning nr. B 28 om bedre retsbeskyttelse af ejendomsfunktionærer m.fl., blev den 15. maj 2009 af Justitsministeriet videresendt til Folketingets Retsudvalg.

I redegørelsens afsnit 2.3. redegøres der bl.a. for straffniveauet i sager om trusler om vold omfattet af straffelovens § 119, stk. 1. Det fremgår heraf, at det kan være vanskeligt præcist

at angive straffniveaueet i sager om trusler om vold omfattet af straffelovens § 119, stk. 1. Dette skyldes bl.a., at sagerne er af meget forskellig karakter, og at strafudmålingen sker efter en konkret vurdering af samtlige omstændigheder i sagen, herunder karakteren af truslen eller volden og omstændighederne, da forholdet blev begået, samt tiltaltes personlige forhold.

Det fremgår endvidere, at strafudmålingen i nyere retspraksis – det vil sige efter strafskærpelsen i 2004 – ligger i niveaueet 10-60 dages fængsel for trusler om vold efter § 119, stk. 1.

Straffen i en ”standard trusselsag”, det vil sige en sag, hvor en ustraffet person fremsætter verbale trusler over for en person omfattet af straffelovens § 119, stk. 1, ligger i niveaueet fra 10 til 20 dages fængsel. Som et eksempel på en sådan sag nævnes Tfk 2007.239V, hvor tiltalte, der truede en dommerfuldmægtig på livet under en udkørende fogedforretning, blev straffet med 20 dages ubetinget fængsel.

Straffen fastsættes generelt højere i tilfælde, hvor den tiltalte tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet. Et eksempel herpå er Tfk 2000.97/2Ø, hvor en tiltalt, der fremsatte verbale trusler mod en politiassistent, blev straffet med 30 dages fængsel. Den pågældende var tidligere straffet for vold efter straffelovens § 244 og for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1. Dommen, der blev afsagt før strafskærpelsen i 2004, er refereret i den domsoversigt, som er udarbejdet i forbindelse med Rigsadvokatens redegørelse.

Redegørelsen samt den tilhørende domsoversigt vedlægges i kopi.

3. I relation til spørgsmålet om valget mellem ubetinget og betinget frihedsstraf i sager om trusler om vold omfattet af straffelovens § 119, stk. 1, skal jeg henvise til Rigsadvokatmeddelelse nr. 9/2005 om strafpåstanden i sager om overtrædelse af straffeloven.

I rigsadvokatmeddelelsen anføres der i relation til anklagemyndighedens strafpåstand i sager om overtrædelse af straffelovens § 119 således bl.a. følgende:

”Ved dom af 29. november 2002 (UfR 2003.412H) udtalte Højesteret, at trussel om vold mod en parkeringsvagt som udgangspunkt må straffes med ubetinget fængsel. Som følge af dommen fastsatte jeg i Rigsadvokaten Informerer nr. 3/2003, der nu erstattes af denne meddelelse, følgende retningslinjer, der fortsat gælder:

Højesterets dom indebærer, at der i sager om trussel om vold mod parkeringsvagter af anklagemyndigheden fortsat som udgangspunkt skal nedlægges påstand om ubetinget frihedsstraf.

Højesterets dom medfører endvidere efter min opfattelse, at der i sager om trussel om vold mod andre offentligt ansatte som udgangspunkt skal nedlægges påstand om ubetinget fængsel. Det gælder i hvert fald i sager vedrørende offentligt ansatte, der efter karakteren af deres arbejde er særligt udsat for i det daglige at blive mødt med aggressiv adfærd fra borgernes side. Betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste, bør således efter min opfattelse kun anvendes undtagelsesvis og efter en nøje individuel vurdering. Om anvendelsen af betinget straf for trusler efter § 119, stk. 1, henvises til Højesterets domme i UfR 1996.748H [trussel på livet mod en sagsbehandler, hvor Højesteret bl.a. lagde vægt på, at truslen fremkom som en spontan reaktion på, hvad tiltalte opfattede som en meget langsommelig behandling af sin sag om indgåelse af ægteskab] og UfR 2001.1082H [trusler på livet mod sagsbehandler, hvor Højesteret navnlig lagde vægt på, at truslerne fremstod som uovervejede, spontane reaktioner dels på et afslag på overvåget samvær med tvangsfjernede børn og dels på en oplysning om, at der ville blive indgivet politianmeldelse].”

Det kan tilføjes, at der i hovedparten af sagerne efter strafskærpelsen i 2004 vedrørende trusler om vold omfattet af straffelovens § 119, stk. 1, som er omtalt i Rigsadvokatens redegørelse fra maj 2009, er fastsat en ubetinget frihedsstraf.

4. Som det fremgår af det ovenfor anførte, fastsættes straffen for trusler om vold omfattet af straffelovens § 119, stk. 1, ligesom i andre straffesager efter en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder.

Straffen i en sag om trusler om vold omfattet af straffelovens § 119, stk. 1, hvor en ustraffet person fremsætter verbale trusler, ligger i nyere retspraksis i niveauet fra 10-20 dages fængsel. Straffen fastsættes endvidere som udgangspunkt som en ubetinget fængselsstraf.”

Som det fremgår af Rigsadvokatens udtalelse, fastsættes straffen i hver enkelt sag på baggrund af en konkret vurdering af alle sagens omstændigheder, og udgangspunktet er, at der i sager om trusler om vold omfattet af straffelovens § 119, stk. 1, idømmes en ubetinget fængselsstraf. Justitsministeriet finder i lyset heraf ikke grundlag for at tage initiativ til ændringer på området. Den redegørelse fra maj 2009, som er nævnt i udtalelsen, vedlægges.

